

สหภาพแอฟริกา (African Union-AU)

เว็บไซต์ <http://www.au.int>

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ แอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย

ประธานสมัชชาใหญ่ (Assembly) นายอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี ประธานาธิบดีของอียิปต์ รับตำแหน่งเมื่อ 10 ก.พ. 2562

ประวัติการก่อตั้ง

สหภาพแอฟริกา (African Union-AU) เป็นองค์การระหว่างประเทศของทวีปแอฟริกา พัฒนามาจากองค์การเอกภาพแอฟริกา (Organization of African Unity-OAU) ที่ตั้งเมื่อ 25 พ.ค. 2506 ซึ่งประมุขของรัฐและหัวหน้ารัฐบาลของประเทศในทวีปแอฟริกาได้ออกปฏิญญา Sirte Declaration เมื่อ 9 ก.ย. 2542 ก่อตั้งองค์การ AU ขึ้นเมื่อ 9 ก.ค. 2545 แทนที่ OAU เพื่อเร่งกระบวนการหล่อหลอมภายในทวีปแอฟริกาให้สามารถมีบทบาทอย่างเหมาะสมทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

สมาชิก 55 ประเทศในทวีปแอฟริกา ครอบคลุมพื้นที่รวม 29,865,860 ตร.กม. มีประชากรประมาณ 1,233 ล้านคน โดยโมร็อกโกกลับเข้าเป็นสมาชิกล่าสุดลำดับที่ 55 เมื่อ 30 ม.ค. 2560 หลังจากถอนตัวออกจาก AU เมื่อปี 2527 นานถึง 33 ปี เนื่องจากไม่พอใจที่สมาชิกส่วนใหญ่ของ OAU (ขณะนั้น) ยอมรับเอกราชสาธารณรัฐประชาธิปไตยอาหรับซาฮาราวี (Sahrawi Arab Democratic Republic-SADR) ซึ่งควบคุมดินแดน Western Sahara ที่โมร็อกโกถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของตน

สมาชิก 55 ประเทศ ประกอบด้วย 1. แอลจีเรีย 2. แองโกลา 3. เบนิน 4. บอตสวานา 5. บุร์กินาฟาโซ 6. บุรุนดี 7. เคปเวิร์ด 8. แคเมอรูน 9. แอฟริกากลาง 10. ชาด 11. คอโมโรส 12. คองโก 13. โกตดิวัวร์ 14. สาธารณรัฐคองโก 15. จิบูตี 16. อียิปต์ 17. อิควทอเรียลกินี 18. เจริเทรีย 19. เอธิโอเปีย 20. กาบอง 21. แกมเบีย 22. กานา 23. กินี 24. กินีบิสเซา 25. เคนยา 26. เลโซโท 27. ไลบีเรีย 28. ลิเบีย 29. มาดากัสการ์ 30. มาลาวี 31. มาลี 32. มอริเตเนีย 33. มอริเชียส 34. โมร็อกโก 35. โมซัมบิก 36. นามิเบีย 37. ไนเจอร์ 38. ไนจีเรีย 39. รวันดา 40. สาธารณรัฐซาฮาราวี 41. เซาตูเมและปรินซิปี 42. เซเนกัล 43. เซเชลส์ 44. เซียร์ราลีโอน 45. โซมาเลีย 46. แอฟริกาใต้ 47. เซาท์ซูดาน 48. ซูดาน 49. เอสวาตินี 50. โตโก 51. ตูนิเซีย 52. ยูกันดา 53. แทนซาเนีย 54. แซมเบีย และ 55. ซิมบับเว

โดยมีประเทศผู้สังเกตการณ์ 8 ประเทศ ได้แก่ 1. เฮติ 2. คาซัคสถาน 3. ลัตเวีย 4. ลิทัวเนีย 5. ปาเลสไตน์ 6. เซอร์เบีย 7. ตุรกี และ 8. ยูเครน

วิสัยทัศน์ การหล่อหลอมรวมกัน ความมั่งคั่ง และสันติภาพในแอฟริกา ที่เกิดจากแรงผลักดันของประชาชนและแสดงให้เห็นเป็นพลังในโลก

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในการสร้างความเป็นเอกภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างประเทศ และระหว่างประชาชนในแอฟริกา
- 2) เพื่อปกป้องอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และเอกราชของประเทศสมาชิก
- 3) เพื่อเพิ่มการบูรณาการด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจภายในทวีปแอฟริกา
- 4) เพื่อส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ร่วมกันของทวีปและประชาชนในทวีปแอฟริกา
- 5) เพื่อกระตุ้นความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงกฎบัตรสหประชาชาติและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- 6) เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพภายในทวีปแอฟริกา
- 7) เพื่อส่งเสริมหลักการและสถาบันประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน และการบริหารจัดการที่ดี
- 8) เพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามกฎบัตรแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมือง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับด้านสิทธิมนุษยชน
- 9) เพื่อสร้างเงื่อนไขที่จำเป็นให้สามารถมีบทบาทเหมาะสมในเศรษฐกิจโลกและการเจรจาระหว่างประเทศ
- 10) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงการรวมตัวกันด้านเศรษฐกิจภายในทวีปแอฟริกา
- 11) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันในทุกด้านที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนแอฟริกา
- 12) เพื่อประสานและให้เกิดความสอดคล้องกันนโยบายที่มีอยู่และของประชาคมเศรษฐกิจในภูมิภาคในอนาคต
- 13) เพื่อสร้างความก้าวหน้าในแอฟริกาด้วยการส่งเสริมการวิจัยในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 14) ทำงานร่วมกับหุ้นส่วนระหว่างประเทศเพื่อกำจัดหรือป้องกันการแพร่ระบาดของโรค และส่งเสริมสุขภาพที่ดีในทวีปแอฟริกา

หน่วยงานต่าง ๆ ใน AU

1. สมัชชาใหญ่ (Assembly of the Union) เป็นองค์กรสูงสุดของ AU ประกอบด้วยประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล หรือผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งของประเทศสมาชิกทั้งหมด มีหน้าที่กำหนดนโยบายและกำหนดความสำคัญเร่งด่วนของโครงการประจำปีของ AU การติดตามและเร่งรัดให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การให้แนวนโยบายแก่สภาบริหารประเทศ (Executive Council) การมีอำนาจแทรกแซงกิจการภายใน การคว่ำบาตรประเทศสมาชิกในสถานการณ์ไม่ปกติหรือเพื่อรักษาไว้ซึ่ง

เสถียรภาพและความมั่นคง นอกจากนี้ ยังมีอำนาจแต่งตั้งประธานและรองประธานคณะกรรมการ (Commission) การอนุมัติงบประมาณของ AU และการพิจารณาคำร้องขอการจะเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของ AU เป็นต้น ปัจจุบัน ประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี ของอียิปต์ เป็นประธาน AU วาระดำรงตำแหน่ง 1 ปี (ก.พ. 2562-ก.พ. 2563)

2. สภาบริหาร (Executive Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของทุกประเทศสมาชิก ปฏิบัติภารกิจต่อสมาชิกใหญ่และทำงานสนับสนุนสมาชิกใหญ่ ซึ่งประเทศสมาชิกทั้งหมดต้องร่วมอยู่ในสภาบริหาร โดยปกติเป็นระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทำหน้าที่ประสานงานและตัดสินใจนโยบายที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงกำหนดนโยบายมุ่งเน้นเนื้อหาสาระด้านการค้ากับต่างประเทศ พลังงาน การเกษตร สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข และความมั่นคงทางสังคม

3. คณะกรรมการสหภาพแอฟริกา (African Union Commission-AUC) เป็นสำนักเลขาธิการของ AU ประกอบด้วยกรรมการ 10 คน และเจ้าหน้าที่สนับสนุน ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของ AU ในการปกป้องผลประโยชน์ภายใต้แนวทางของสมาชิกใหญ่และสภาบริหาร ริเริ่มข้อเสนอต่อหน่วยต่าง ๆ ใน AU เพื่อใช้ในการตัดสินใจ สนับสนุนด้านการปฏิบัติให้แก่หน่วยงานใน AU สนับสนุนประเทศสมาชิกให้ดำเนินการตามโครงการของ AU ประสานเพื่อออกร่างทำที่ร่วมกันและประสานแนวปฏิบัติของประเทศสมาชิกกับการเจรจาต่างประเทศต่าง ๆ บริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรของ AU เป็นผู้ปฏิบัติในฐานะตัวแทนของสมาชิกใหญ่และสภาบริหาร เป็นต้น ปัจจุบัน ประธานคณะกรรมการ AU คือ นาย Moussa Faki Mahamat นักการเมืองและนักการทูตจากชาด ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ มี.ค. 2560 และรองประธาน คือ นาย Quartey Thomas Kwesi จากกานา ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ มี.ค. 2560

กรรมการ 10 ด้าน ซึ่งสภาบริหาร AU เป็นผู้เลือก และเสนอให้สมาชิกใหญ่เป็นผู้แต่งตั้ง ได้แก่ 1) ด้านสันติภาพและความมั่นคง 2) ด้านการเมือง 3) ด้านสาธารณสุขและพลังงาน 4) ด้านสังคม 5) ด้านการค้าและอุตสาหกรรม 6) ด้านเศรษฐกิจชนบทและเกษตรกรรม 7) ด้านทรัพยากรมนุษย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 8) ด้านเศรษฐกิจ 9) ด้านการจัดการประชุมและสิ่งตีพิมพ์ และ 10) สำนักงานที่ปรึกษาทางกฎหมาย ทั้งนี้ กรรมการมีวาระ 4 ปี และดำรงตำแหน่งไม่เกิน 2 สมัย โดยมีหน้าที่สนับสนุนประธาน AU ในการตัดสินใจกำหนดนโยบายและโครงการต่าง ๆ

4. คณะกรรมการผู้แทนถาวร (Permanent Representatives' Committee-PRC) ประกอบด้วยผู้แทนถาวรของทุกประเทศสมาชิก รับผิดชอบเป็นที่ปรึกษา จัดเตรียมงาน จัดเตรียมการประชุม ทำข้อเสนอแนะประเด็นผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกให้สภาบริหาร อำนวยความสะดวกในการประสานงานระหว่างคณะกรรมการและประเทศสมาชิก พิจารณาโครงการและงบประมาณของ AU และของการบริหารจัดการในคณะกรรมการ พิจารณารายงานการเงินของคณะกรรมการและทำข้อเสนอแนะต่อสภาบริหาร เป็นต้น

5. สภาสันติภาพและความมั่นคง (Peace and Security Council-PSC) จัดตั้งขึ้นตามผลการประชุมสุดยอด Lusaka แคมเบีย เมื่อ ก.ค. 2544 และพิธีสารการตั้ง PSC ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อ 26 ธ.ค. 2546 โดยมีภารกิจป้องกัน จัดการ และแก้ไขความขัดแย้ง เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพในแอฟริกา รวมถึงการแทรกแซงประเทศสมาชิกในสถานการณ์ไม่ปกติ เช่น การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ สงคราม ทั้งนี้ PSC มีสมาชิก 15 คน โดยสภาบริหารเลือกและเสนอเข้าสู่การประชุมสมาชิกใหญ่ โดยปกติจะกำหนดสัดส่วนให้แอฟริกากลาง 3 ที่นั่ง แอฟริกาตะวันออก 3 ที่นั่ง แอฟริกาเหนือ 2 ที่นั่ง แอฟริกาใต้ 3 ที่นั่ง และแอฟริกาตะวันตก 4 ที่นั่ง

6. รัฐสภาแห่งแอฟริกา (Pan-African Parliament-PAP) เป็นหน่วยงานใน AU เพื่อเป็นหลักประกันให้ประชาชนชาวแอฟริกาสามารถเข้ามีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการ การพัฒนา และการรวมตัวกัน

ทางเศรษฐกิจในทวีปแอฟริกา โดย PAP เป็นหนึ่งใน 9 หน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามพิธีสาร Treaty Establishing the African Economic Community ปี 2534 (Abuja Treaty) มีอำนาจด้านนิติบัญญัติ การให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษา มีสมาชิกรวม 250 ตำแหน่ง ปัจจุบัน ประธานรัฐสภาแห่งแอฟริกา คือ นาย Roger Nkodo Dong จากแคเมอรูน ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2558 และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งต่ออีกสมัยเมื่อ 11 พ.ค. 2561 วาระ 4 ปี

7. สภาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (Economic, Social and Culture Council-ECOSOCC) ตั้งขึ้นเมื่อปี 2547 เป็นหน่วยงานที่ปรึกษาของ AU ประกอบด้วยองค์กรภาคประชาสังคม (Civil Society Organisations-CSOs) ซึ่งมีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญของประเทศสมาชิก รวมทั้งมากกว่า 150 CSOs

8. สถาบันต่าง ๆ ด้านยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน (Judicial and Human Rights Institutions) มี

1) African Commission on Human and Peoples' Rights (ACHPR) ตั้งขึ้นเมื่อปี 2530 เพื่อติดตามและตีความกฎบัตรแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและพลเมือง (รู้จักในชื่อ Banjul Charter) เพื่อมุ่งส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในแอฟริกา ปัจจุบัน นาง Soyata Maiga จากมาลี เป็นประธาน ACHPR ดำรงตำแหน่งเมื่อปี 2560

2) African Court on Human and Peoples' Rights (AfCHPR) ตั้งขึ้นตามพิธีสาร Protocol to the African Charter on Human and Peoples' Rights on the Establishment of an African Court on Human and Peoples' Rights ที่ลงนามกันไว้เมื่อ มิ.ย. 2541 โดยมีผลบังคับใช้เมื่อ 25 ม.ค. 2547 ตั้งอยู่ที่แทนซาเนีย มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาไต่สวนคดีและข้อพิพาทอันเกี่ยวเนื่องจากการตีความตาม African Charter on Human and Peoples' Rights พิธีสารจัดตั้งศาล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน มีองค์คณะผู้พิพากษา 11 คน ปัจจุบัน นาย Sylvain Oré จากโกตดิวัวร์ เป็นประธาน AfCHPR ดำรงตำแหน่งเมื่อปี 2557

3) African Committee of Experts on the Rights and Welfare of the Child (ACERWC) สำนักงานอยู่ที่เอธิโอเปีย มีกรรมการรวม 11 คน วาระ 5 ปี

4) AU Commission on International Law (AUCIL) ตั้งขึ้นเมื่อปี 2552 มีคณะกรรมการรวม 11 คน คัดเลือกโดยสภาบริหาร มีวาระ 5 ปี ส่วนประธาน AUCIL มีวาระ 2 ปี ปัจจุบันนาย Sebastião Da Silva Isata Pereira จากแองโกลา เป็นประธาน AUCIL ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ธ.ค. 2559

5) AU Advisory Board on Corruption (AUABC) ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ค. 2552 สำนักงานใหญ่อยู่ที่แทนซาเนีย มีคณะกรรมการรวม 11 คน มีวาระ 2 ปี ปัจจุบัน นาย Begoto Miarom จากชาด เป็นประธาน AUABC ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2560

9. คณะกรรมการเทคนิคเฉพาะทาง (Specialized Technical Committees-STCs) ประกอบด้วยรัฐมนตรีหรือคณะเจ้าหน้าที่อาวุโสที่รับผิดชอบงานเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่จัดเตรียมโครงการเสนอต่อสภาบริหาร การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามที่หน่วยงานต่าง ๆ ของ AU กำหนด โดยคณะกรรมการเทคนิคเฉพาะทางมีทั้งหมด 13 คณะ ได้แก่

- 1) Agriculture, rural development, water and environment
- 2) Financial, monetary affairs, economic planning and integration
- 3) Defence, safety and security
- 4) Transport, infrastructure, energy and tourism
- 5) Gender and women empowerment
- 6) Justice and legal affairs

- 7) Social development, labour and employment
- 8) Public service, local government, urban development and decentralisation
- 9) Health, population and drug control
- 10) Migration, refugees and internally displaced persons (IDPs)
- 11) Youth, culture and sports
- 12) Education, science and technology
- 13) Communication and information communications technology (ICT)

10. สถาบันทางการเงิน (Financial Institutions) มี 3 สถาบัน ได้แก่ 1) African Central Bank (ACB) เพื่อสร้างนโยบายร่วมทางการเงินและการสร้างสกุลเงินแอฟริกา (African Currency) เพื่อกระตุ้นการบูรณาการทางเศรษฐกิจในแอฟริกา 2) African Monetary Fund (AMF) เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการรวมตัวทางเศรษฐกิจแอฟริกา การจัดอุปสรรคทางการค้าต่าง ๆ และยกระดับการบูรณาการทางการเงิน และ 3) African Investment Bank (AIB) เพื่อสนับสนุนเงินช่วยเหลือการพัฒนาและกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก รวมไปถึงเพื่อเร่งให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค

บทบาทของ AU และประเด็นความท้าทายในปัจจุบัน

สหภาพแอฟริกา หรือ AU เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อความมั่นคงสันติภาพ และการหล่อหลอมรวมกันของทวีปแอฟริกา และมีการออก Lagos Plan of Action for the Development of Africa ปี 2523 และสนธิสัญญาการตั้งประชาคมเศรษฐกิจแอฟริกา (African Economic Community) ปี 2534 หรือที่เรียกว่า Abuja Treaty และมีการกำหนดกรอบการทำงานยุทธศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนผ่านด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในอีก 50 ปีข้างหน้า หรือในปี 2606 (African Aspiration for 2063) เพื่อให้เกิดการแบ่งปันกันในด้านความมั่นคง ความเจริญรุ่งเรือง การเป็นเอกภาพและบูรณาการร่วมกันของประชาชนในทวีปแอฟริกา โดยมีแรงบันดาลใจ 7 ประการ ได้แก่

1. ความมั่นคงของทวีปแอฟริกาภายใต้เศรษฐกิจขยายตัวและการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. การรวมตัวกันของทวีปแอฟริกา และมีเอกภาพด้านการเมือง
3. ธรรมาภิบาลที่ดี มีประชาธิปไตย เศรษฐกิจมีมนุษยชน มีความยุติธรรม และหลักนิติรัฐ
4. สันติภาพและความมั่นคงในทวีปแอฟริกา
5. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง มีมรดก คุณค่า และจริยธรรมร่วมกัน
6. การพัฒนาแอฟริกาที่มีแรงผลักดันมาจากประชาชนรวมถึงสตรี เยาวชน และเด็ก
7. ทวีปแอฟริกาที่มีเอกภาพแข็งแกร่ง และกลายเป็นผู้เล่นที่มีอิทธิพลในโลก และกับหุ้นส่วน

นอกจากนี้ ในด้านความมั่นคง AU มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพในทวีปแอฟริกา โดยหน่วยงานสำคัญ คือ PSC ของ AU มีอำนาจแสดงการสนับสนุนภารกิจด้านสันติภาพ การออกมาตรการคว่ำบาตรรัฐบาลประเทศสมาชิกกรณีเปลี่ยนแปลงรัฐบาลที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และสามารถเริ่มข้อเสนอหรือการปฏิบัติการใด ๆ ที่เหมาะสมเพื่อรับมือความขัดแย้งหรือที่ส่อเค้าจะเกิดเป็นความขัดแย้งในภูมิภาค ทั้งนี้ การตัดสินใจของ PSC มีผลผูกพันกับทุกประเทศสมาชิก ซึ่งนับแต่ปี 2547 AU มีบทบาทสำคัญในการแทรกแซงวิกฤตการณ์ในหลายประเทศ อาทิ ซูดาน คอโมโรส และโซมาเลีย และยังตั้งกองกำลังรักษาสันติภาพสหภาพแอฟริกาในดาร์ฟูร์ของซูดาน และในโซมาเลีย โดยร่วมกับกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ

เข้าปฏิบัติการในดาร์ฟูร์ (United Nations Mission in Darfur-UNAMID) และเข้าปฏิบัติการในโซมาเลีย (African Union Mission in Somalia-AMISOM) เป็นต้น

การประชุมที่สำคัญในปี 2562

- การประชุมสุดยอดสหภาพแอฟริกาครั้งที่ 32 ระหว่าง 10-11 ก.พ. 2562 ที่แอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย ภายใต้กรอบการประชุม “Refugees, Returnees and Internally Displaced Persons :Towards Durable Solutions to Forced Displacement in Africa” สารสำคัญดังนี้ ที่ประชุมมุ่งหาหรือการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ปัจจุบันมีผู้พลัดถิ่นภายในประเทศจำนวน 20.8 ล้านคนทั่วภูมิภาคแอฟริกา นอกจากนี้ ยังผลักดันการเปิดเขตการค้าเสรีในทวีปแอฟริกา (Africa Continental Free Trade Area-AfCFTA) ความพยายามปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) และการเพิ่มการจ้างงานให้กับเยาวชน

- การประชุมสุดยอดสมัชชาสหภาพแอฟริกาสมัยพิเศษครั้งที่ 12 (Extraordinary Summit) ระหว่าง 4-8 ก.ค. 2562 ที่นีอามะ ไนเจอร์ เริ่มดำเนินการตามข้อตกลงเปิดเขตการค้าเสรีแอฟริกาอย่างเป็นทางการ โดยไนจีเรีย และเบนินร่วมลงนามในข้อตกลง AfCFTA ในการประชุมครั้งนี้ด้วย ทำให้ปัจจุบันมีประเทศสมาชิก AU ลงนาม 54 ประเทศ จาก 55 ประเทศ เหลือเพียงเอริเทรียที่ยังไม่ร่วมลงนาม และมี 24 ประเทศที่ให้สัตยาบันแล้ว

ความสัมพันธ์ไทย-AU

ไทยเริ่มมีความร่วมมือกับ AU โดยการแต่งตั้งเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำ AU โดยให้เอกอัครราชทูต ณ ไคโร อียิปต์ ซึ่งมีเขตอาณาครอบคลุมเอธิโอเปีย ซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานเลขาธิการ AU และไทยได้เข้าร่วมในภารกิจ United Nations Mission in Darfur (UNAMID) และภารกิจ United Nations Mission in South Sudan (UNMISS) โดยมีกองกำลังรักษาสันติภาพของ AU เป็นกำลังหลัก นอกจากนี้ ไทยยังได้บริจาคเวชภัณฑ์ที่ผลิตโดยองค์การเภสัชกรรมไทยให้กับภารกิจ African Union Mission in Somalia (AMISOM) เพื่อใช้ในโรงพยาบาลในโมกาดิชู เมืองหลวงของโซมาเลีย เมื่อปี 2552 ทั้งนี้ ไทยยึดหลักการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาแก่แอฟริกาตามแนวทางที่ผู้รับมีความเป็นเจ้าของและกำหนดแนวทางการพัฒนาของตนเอง

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตามปี 2562

การเปิด AfCFTA เพื่อมุ่งสร้างตลาดเดียวของแอฟริกาในด้านสินค้าและบริการ จะเป็นโอกาสสำคัญให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทยในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนกับแอฟริกาที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ แรงงานวัยทำงานที่มีจำนวนมาก อีกทั้งยังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ไทยสามารถขยายตลาดส่งออกผลผลิตทางการเกษตร เฉพาะอย่างยิ่ง ข้าว และขยายความร่วมมือเทคโนโลยีการเกษตรที่ไทยมีศักยภาพสูง ปัจจุบันประเทศมหาอำนาจขยายบทบาทด้านเศรษฐกิจในแอฟริกาอย่างต่อเนื่อง เช่น จีน ยุโรป สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อินเดีย เกาหลีใต้ รวมทั้งประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่สำคัญ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และสิงคโปร์ และประเทศในตะวันออกกลาง เช่น ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ กาตาร์ อิหร่าน

นาย Albert Muchanga กรรมการธิการสหภาพแอฟริกาด้านการค้าและอุตสาหกรรม เห็นพ้องให้ AfCFTA เข้าสู่ขั้นปฏิบัติการใน ก.ค. 2563 เพื่อให้ประเทศสมาชิกมีเวลาในการปรับตัว และคาดการณ์ว่า

AFCFTA จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าภายในทวีปแอฟริกา 60% ภายในปี 2565 จากปัจจุบันที่มีมูลค่าการค้าระหว่างกัน 16%

นายอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี
(Abdel Fattah El Sisi)

ตำแหน่ง	ประธานสหภาพแอฟริกา (AU) และประธานาธิบดีอียิปต์
เกิด	19 พ.ย. 2497 (อายุ 66 ปี/ปี 2563) ที่ไคโร อียิปต์ โดยเป็นบุตรของนายเซอิด อัสซีซี กับนางมาลีกา ติตานี ซึ่งเป็นครอบครัวเคร่งศาสนา ที่พำนักและเปิดร้านขายเครื่องไม้โบราณแก่นักท่องเที่ยวในตลาด Khan el-Khalili ในย่านอนุสาวรีย์ ใกล้กับมัสยิด อัลอัซฮัร ซึ่งเป็นเขตเมืองเก่าของไคโรที่มีชุมชนชาวมุสลิม คริสต์ และยิว อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนางอินดิศอร อามิร ซึ่งเป็นญาติทางแม่ที่ใกล้ชิดกันตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมศึกษา เมื่อปี 2520 และมีบุตรชาย 3 คน ธิดา 1 คน คือ นายมุศฎาฟา นายมะห์มูด นายฮะซัน และ น.ส.อายะฮ์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - Military Academy ของอียิปต์ ปี 2520 - Command and Staff College ของอียิปต์ ปี 2530 - Joint Command and Staff College ของสหราชอาณาจักร ปี 2535 - Nasser's Military Sciences Academy ของอียิปต์ ปี 2546 - US Army War College ของสหรัฐฯ ปี 2549
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2520 - เริ่มรับราชการทหารในกองทัพบก หลังสำเร็จการศึกษาวิชาทหาร โดยเข้าประจำการในกองทัพหน่วยทหารราบ และเจริญก้าวหน้าในอาชีพมาโดยลำดับ รวมทั้งเคยถูกส่งไปดำรงตำแหน่ง ผช.ทูตทหารประจำ สอท.อียิปต์/ริยาด ซาอุดีอาระเบีย ในสมัยประธานาธิบดีฮุสเนอ มุบาร็อก ปี 2554 - ได้รับแต่งตั้งจากจอมพลสมัหมัด ฮุเซน ฆอนญอวี ซึ่งยึดอำนาจจากประธานาธิบดี มุบาร็อก ให้ดำรงตำแหน่ง ผบ.หน่วยข่าวกรองทางทหาร และเป็นสมาชิกสภากองทัพสูงสุด (Supreme Council of Armed Forces-SCAF) ที่มีอายุน้อยที่สุดในขณะนั้น (56 ปี)

- ปี 2555 - ได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดีมูฮัมหมัด มูร์ชี ให้ดำรงตำแหน่งประธาน SCAF ผบ.ทหารสูงสุดและ รมว.กระทรวงกลาโหมแทนจอมพลฏอนฏอวี เมื่อ 12 ส.ค. 2555 รวมทั้งได้เลื่อนยศเป็นรองจอมพล
- ปี 2556 - ยึดอำนาจประธานาธิบดีมูร์ชีเมื่อ 3 ก.ค. 2556 และแต่งตั้งนายอ็ดลี มั่นศูร ประธานศาลรัฐธรรมนูญสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีรักษาการแทน ขณะที่ตนเองได้ดำรงตำแหน่ง เป็นรอง นรม. และ รมว.กระทรวงกลาโหมในรัฐบาลรักษาการ
- ปี 2557 - ได้รับการเลื่อนยศจากประธานาธิบดีมันศูร เป็นจอมพล เมื่อ 27 ม.ค. 2557
- ลาออกจากราชการทหาร รวมทั้ง รอง นรม.คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงกลาโหม และประกาศลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ 26 มี.ค. 2557
- ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ พ.ค.-มิ.ย. 2557 โดยได้รับเสียงสนับสนุนเกือบ 23 ล้านเสียง หรือ 96.9% ของผู้ออกไปใช้สิทธิ
- สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 8 มิ.ย. 2557
- ปี 2561 - ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 เมื่อ มี.ค.-เม.ย. 2561 โดยได้รับเสียงสนับสนุนเกือบ 22 ล้านเสียง หรือ 97.08% ของผู้ออกไปใช้สิทธิ
- สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 เมื่อ 2 มิ.ย. 2561

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- ในวัยเด็กรักการเรียนและมักใช้เวลาไปกับการช่วยงานในร้านขายของของบิดา หรือไปอ่าน หนังสือที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยอัลอัสฮัรซึ่งอยู่ใกล้บ้าน แทนที่จะออกไปเล่นฟุตบอลร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ ในละแวกบ้าน
- ถูกระบุว่าเป็นคนเคร่งศาสนา แต่ขณะเดียวกันก็ชื่นชมอดีตประธานาธิบดีญะมาล अबดุลนาศิร (นัสเซอร์) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดชาตินิยมอาหรับ ขณะที่กลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีซีซีมีก็เปรียบเทียบประธานาธิบดีซีซีกับอดีตประธานาธิบดีนาศิรว่าเป็นผู้ที่เข้ามานำพาประเทศเพื่อฝ่าฟันอุปสรรคและแรงกดดันที่รุมเร้าจากประชาคมระหว่างประเทศ
- มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกองทัพสหรัฐฯ และหลังการเข้ายึดอำนาจจากประธานาธิบดีมูร์ชี เมื่อ ก.ค. 2556 ซึ่งตามมาด้วยการใช้กำลังเข้าปราบปรามกลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีมูร์ชีที่มีกลุ่ม Muslim Brotherhood (MB) เป็นแกนนำเมื่อ ส.ค. 2556 รัฐบาลสหรัฐฯ ก็ไม่ได้ตัดความช่วยเหลือทางทหารแก่อียิปต์ เพียงแต่ยกเลิกการซ้อมรบร่วมซึ่งเดิมมีกำหนดจัดขึ้นใน ก.ย. 2556
- แม้ว่ารับราชการทหารเป็นเวลานาน แต่มีประสบการณ์สู้รบค่อนข้างน้อย
- มีบุคลิกแตกต่างจากนายทหารส่วนใหญ่ที่ดูขึงขัง เนื่องจากเป็นคนพูดจาอ่อนโยน เจียวยุติ ยิ้มแย้ม จนได้รับสมญานามว่า Quiet General แต่มีبارมีโดยได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวินัยสูง รวมทั้งกล่าวสุนทรพจน์ได้น่าประทับใจ

เครื่องอิสริยาภรณ์และรางวัลต่าง ๆ

- 25 April Decoration (Liberation of Sinai)
- Distinguished Service Decoration-Military Duty Decoration, Second Class
- Military Duty Decoration, First Class-Longevity and Exemplary Medal
- Kuwait Liberation Medal (คูเวต)-Kuwait Liberation Medal (อียิปต์)
- Silver Jubilee of October War Medal-Golden Jubilee of 23 July Revolution
- Silver Jubilee of the Liberation of Sinai Medal-25 January Revolution Medal
- Military Courage Decoration-The Republic's Military Decoration
- The Training's Decoration-The Army's Day Decoration
- Order of Abdulaziz Al Saud (ซาอูดีอาระเบีย)-Order of Mubarak the Great
- ปริญญาดุษฎีเกิตติมศักดิ์ จาก National University of Public Service (ฮังการี)

(ต.ค. 2562)